

[Bertel Dahlgaard.]

maa kunne hævde, at vort Lands Eksportvarer maa betales med en Pris, der svarer til, hvad vi maa betale for vor Import, og en Pris, som til Gavn baade for os selv og for det hungrende Europa kan sætte vor Produktion op paa den højeste Ydeevne, som Forholdene gør mulig.

Jeg har forstaaet, at baade den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister her har den rette Indstilling. I denne Forbindelse vil jeg dog gerne, ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, bede Regeringen paase, at der ikke tilføjes Landet Skade ved naive og uovervejede Udtalelser fra andre Regeringsmedlemmers Side.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte den Tale, som Ministeren for særlige Anliggender forleden holdt paa Fyn om, at Danmarks Chance paa det handelspolitiske Omraade laa i, at vi kunde spille den ene Stormagtsgruppe ud mod den anden og skiftevis flytte os, efter som disse Grupper konkurrerede med hinanden om vor Gunst. Da jeg hørte denne Tale gengivet om Aftenen i Radioen, maa jeg sige, at jeg vægrede mig ved at tro, at det virkelig skulde kunne være en Ministertale. Udtalelsen mindede mig mere om en Taleøvelse for mindre-aarige. Jeg har jo ogsaa set, at den højtærede Minister efter et Par Dages Forløb — læg Mærke til det — udsendte et Dementi. Jeg vil gerne komplimentere den højtærede Udenrigsminister for, at dette Dementi blev tilvebragt. Det bliver imidlertid en Gaade, hvorfra Ritzau har modtaget Referatet af Ministerens Tale, navnlig da dette Referat som en integrerende og vel indarbejdet Del af et stort samlet Referat af Talen findes i Ministerens Partiblads „Fyns Tidende“ Søndag Morgen. Jeg gaar ud fra, at jeg ikke har nødig i og for sig at føje til, at efter „Fyns Tidende“'s Referat modtoges Talen med meget stærkt Bifald. Det maa være slemt for Klakørerne nu bagefter, naar de opdager, hvad det er, de har klappet af.

Jeg vil oprigtigt haabe for Ministeren, at Dementiet ikke blot er betimeligt, men at det ogsaa virkelig kan tages som et autentisk Bevis for, at Ministeren ikke har udtalt sig som refereret. Efter den Meddelelse, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremkom med angaaende Ministerens tidligere Udtalelse i en Artikel, tror jeg, det bliver nødvendigt, at den højtærede Minister udtaler sig her i Tinget. For imidlertid for vort Vedkommende at udelukke enhver Tvivl om vor Opfattelse af det forefaldne vil jeg gerne sige til den højtærede Stats-

minister, at vi meget maa tilraade, at Ministeriet for særlige Anliggender snarest ophæves, saa Gentagelse af Skandalen paa en naturlig Maade forebygges.

Men naar Rigsdagssamlingen nu snart slutter, er det kun rimeligt, at vi allerede begynder at forberede os paa den næste. Jeg haaber, den høje Regering stadig vil efterleve det gamle Studentersamfunds Valgsprog: aldrig i Hvile, altid paa Vej. Store Spørgsmaal venter forude paa deres Løsning, og Det radikale Venstre vil i denne Forbindelse gerne minde den højtærede Landbrugsminister om den store Udstykningsreform. Vi er noget overraskede over, at det Løfte, den højtærede Minister har givet om Nedsættelse af en Kommission, som inden Efteraaret skal være færdig med Forberedelse af Reformen, endnu ikke er indfriet. Ligeledes ventes der stadig paa Nedsættelse af de 3 Mands Udvalg, som rundt om i Kommunerne skal undersøge Mulighederne for Jord til de indeklemte Husmænd. Vil Landbrugsministeren ikke sige os, hvad det er man venter paa. Jeg er nødt til at sige, at denne Sag af Det radikale Venstre anses for at være af saa stor Betydning, at vi ikke kan tænke os en Rigsdags-samling endnu gaa til Ende, uden at Sagen er bragt til en Løsning.

Maa jeg endvidere sige, at vi forudsætter, at det er Regeringens Hensigt at søge Skattekommissionens Arbejde ført saa langt frem, at en Reform af Ejendomsbeskatningen kommer inden for Synsvidde. Den højtærede Finansminister har givet Tilsagn om i Løbet af et halvt Aar at forelægge et Forslag til Revision af Værdistigningsafgiften. Det radikale Venstre venter bestemt, at denne Revision ikke blot bliver en Skueret, indeholdende nogle tekniske Ændringer, men at den bliver af en saadan Karakter, at vi fremtidig bliver fri for at se paa, at de mægtige Værdistigninger, der skabes af det arbejdende Samfund, stadig gaar i Grundspekulationens Lomme.

Dernæst venter paa os den store Sag, som Det radikale Venstre forleden rejste angaaende en ny Orientering vedrørende Arbejdsforholdene inden for Beskæftigelseslivet. Der er ikke Tvivl om, at der baade i Arbejdernes og Arbejdsgivernes Kreds er en Forstaaelse af, at en Begyndelse maa gøres, men der trænges til det Stød udefra, som skal sætte Værket i Gang. Her maa den høje Regering som Repræsentant for Samfundsmagten være initiativtagende, og jeg haaber, at der ikke ret længe kaldes for-gæves paa den.

Og lad mig saa til Slut sige, at vi venter